

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama! Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino, esselamu alejkum!

Vjerovanje u Allaha, svjedočenje Tevhida - La ilahe illellah, temelj je našeg vjerovanja - imana. Ukloniti smetnju s puta je grana imana. Tih grana na stablu ima sedamdeset i nekoliko a jedna od njih je i halal ishrana.

Sastavni dio vjerovanja svakog muslimana jeste da je dužan jesti i piti samo ono što je halal a kloniti se svega što je zabranjeno - haram. Pridržavati se ovog pravila znači upotpuniti svoje vjerovanje i doći do garancije da će nam ibadeti i dove biti primljeni kod Allaha, dž.š.

Govoriti o haram i halal stečenom imetku, aktuelno je uvijek, a danas kada svjedočimo enormnom bogaćenju jednih i sve većem broju onih koji nemaju priliku zaraditi ni za osnovne svoje potrebe je još aktuelnije.

Zao je veoma važno da jedni druge podsjećamo i opominjemo da je svako materijalno dobro samo prolazna dunjalučka vrijednost koju ćemo sigurno ostaviti.

Kazuje se da je nekada davno, jedan pravedni vladar, pozvao sve mudrace i zatražio od njih da mu smisle neki slogan kojeg će napisati iznad prijestolja i zbog kojeg će se osjećati zadovoljnim, u kakvom god stanju bio.

Kada su mudraci došli on im reče: „*Želim da mi napišete mudrost da me inspirira i zadovolji svaki put kada sam u ljutnji, da mi pomogne u vođenju države, te da mi bude opomena kada sam u stanju radosti i sreće!*“ Mudraci

napustiše dvorac zabrinuti: „*Da li je moguće da smislimo mudrost koja će vladaru biti od koristi u svakom stanju i u svakoj okolnosti? Zar je moguće izmisliti slogan koji će tužnog vladara usrećiti, sretnog učiniti prisebnim, i biti aktuelan cijeli njegov život?*“ Vratili se mudraci nakon nekoliko dana sa brojnim mudrostima. Iščitao ih vladaru, ali on ne bi oduševljen niti jednom. Sve dok ne dođe jedan od mudraca, noseći cedulju na kojoj je bilo napisano: „***Sve će ovo neminovno proći!***“

Vladar pažljivo pročitao rečenicu nekoliko puta, pa pogleda u mudraca. Mudrac, vidjevši da on ne razumije poruku, reče: „*Vladaru! Dunjaluk je varljiv i promjenjiv pa tko misli da će biti imun na njega neka zna da je u velikoj zabludi.*“ *Doći će sretni dani, ali će neminovno proći. Bit će i tužnih dana u kojima se srce para, ali će i tuga kad' tad' proći. Tvoje kraljevstvo će izvojevati i velike pobjede. Ljudi će slaviti tvoje ime, ali će ti dani biti kratki, a onda će neminovno i proći. Možeš stići do najvećih visina, ali Allahov zakon kaže, da će sve završiti i proći. Neki ljudi, vladaru, kada posrnu, ispune Zemlju vriskom i suzama i misle da je njihova nedaća najveća katastrofa i kraj svijeta. Zbog takvog stanja imaju uske vidike, pa ne vide ništa što bi im dalo imalo nade. Kada bi oni bili svjesni činjenice da će sve neminovno proći, ne bi gledali na svoje stanje kao propast. Drugi opet, zadesi li ih neka sreća, uzdižu se toliko visoko misleći da će njihovo stanje vječno da traje i na osnovu toga bivaju zaneseni i na svijet gledaju nerealno. A mudrost je, vladaru, da se svi osjećaji, i dobri i loši, gledaju na način da će sve neminovno proći.*“ Vladar se zadovoljan nasmija i naredi da se ovaj

natpis stavi, ne samo iznad njegovog prijestolja, nego na svim trgovima njegove kraljevine. Neke se prisjeti, svako tko ga vidi, da će njegovo stanje, kakvo god bilo, neminovno proći.

Ono što također naročito se treba opominjati i stalno imati na umu jeste da se dunjalučka dobra ne smiju stjecati nedozvoljenim - haram putem jer u tom slučaju čak i naša dobra djela koja činimo postaju upitna. Haram i dobra djela ne mogu zajedno!

Muslim bilježi od Ebu Hurejre, r.a., da je Alahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: „***Zaista je Uzvišeni Allah čist i prima samo što je čisto. On je naredio vjernicima ono što je naredio poslanicima (poslanicima je naredeno dosta toga, ali poslušajmo šta se ovdje posebno ističe) rekavši: „O poslanici, dozvoljenim i lijepim jelima se hranite i dobra djela činite, jer Ja dobro znam što vi radite!*“ Također je rekao: „O vjernici, jedite ukusna jela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ta vi se samo Njemu klanjate!“ Zatim je spomenuo čovjeka koji nakon dugog puta, prašnjav i raščupan, diže ruke i moli: ‘O, Gospodaru, o Gospodaru!’, a hrani se od harama, pije od harama, oblači se od harama, i odgojen je na haramu. Kako da mu se Allah odazove!?’**

Naša ishrana može postati haram na jedan od sljedeća tri načina:

1. Da se konzumira prehrambeni artikl koji je eksplicitno zabranjen kao svinjsko meso, meso mrtvih životinja, alkohol i sl.
2. Da se konzumira artikl koji je u osnovi dozvoljen ali u kojem ima zabranjene komponente kao što su kolači u

kojima ima alkohola, vina, ruma ili svinjske masti i sl.
3. Da se konzumira hrana koja je sama po sebi dozvoljena ali je na nedozvoljen način stečena kao kada se ukrade ili se kupi parama koje su stečene na haram način kroz mito, kocku, prevaru, prodaju harama (npr. alkohola) i sl.

S obzirom da moderni čovjek većinom veoma mali dio hrane osobno za sebe proizvodi već veći dio hrane kupuje a da proizvođači vođeni željom za što većim profitom ne posvećuju veliku pažnju kvalitetu onog što proizvode, prvenstveni im je cilj proizvesti što više proizvoda i privući što više kupaca.

U toj svoj želji da privuku kupce jeftinim cijenama nije rijedak slučaj da im prodaju i nešto što ljudi uopće ne bi kupili da znaju što kupuju. Svjedoci smo velikih bolesti i epidemija u prošlosti i sada kao što su kravlje ludilo, ptičja gripa i sl. koje su direktna posljedica ljudske pohlepe i pogrešne ishrane tih životinja. A da ne govorimo o tome da su ljudi spremni prodati i meso uginule životinje kao meso zdrave životinje.

Također, danas je gotovo nezamisliva proizvodnja hrane i prehrambenih artikala bez tzv. aditiva a to su kemijske supstance koje se u malim količinama dodaju različitim produktima, radi njihove stabilizacije ili poboljšanja nekih svojstava. Oni najčešće služe za poboljšanje boje, okusa i mirisa, te za konzerviranje. Oni se na etiketi proizvoda obilježavaju slovom E i određenim brojem. Neki od njih su dozvoljeni a neki zabranjeni, zavisno od čega su napravljeni.

Upravo zbog nemogućnosti da obični čovjek sve to prati danas postoje institucije koje vode računa o kvalitetu

hrane. Jedna takvu instituciju je 2010. g. osnovala i naša IZ a to je Centar za certificiranje halal kvalitete. Ova agencija prati i kontrolira proizvodnju hrane kompanija koje žele da dobiju njen certifikat. Ona, također, upozorava na proizvode koji u svom sastavu imaju nedozvoljenih (haram) supstanci.

Naime percepcija velikog broja muslimana je da su samo svinjetina i alkohol zabranjeni muslimanima za konzumiranje i da se toga trebaju čuvati prilikom odabira i konzumiranja hrane i pića. Međutim, vrlo često se može desiti da konzumiraju neke druge harame kojih nisu ni svjesni da mogu biti u proizvodima koje konzumiraju. Stoga Centar izdaje halal certifikate kompanijama za koje garantira da poštuju proceduru Halal standarda i da u njihovim proizvodima nema haram supstanci.

Braćo i sestre, jedan od načina pokazivanja brige o našoj halal ishrani jeste da kupujemo proizvode kompanija koje su se odlučile na primjenu Halal standarda i na čijim proizvodima ima oznaka HALAL.

Molim Uzvišenog Allaha da budemo od onih koji će voditi računa o halal i haramu u svakom aspektu svoga života, a da ne budemo od onih na koje je upozorio Allahov Poslanik, s.a.v.s., riječima: „**Doći će vrijeme kada čovjek neće obraćati pažnju odakle uzima (stiče imetak), da li iz dozvoljenog (halal) ili zabranjenog (haram).**” (Buhari)

Prethodne hutbe potražite na našoj stranici: www.medzlis-split.org
Pripremio: Vahid ef. Hadžić
Split, 10.03.2017.

